

Μέρες «ζαρντινιέρας» ξαναζεί η Θεσσαλονίκη με την απίστευτη υπόθεση σύλληψης και ξυλοδαρμού δύο φοιτητών από άνδρες των ΜΑΤ σε συμμορίτικη ενέδρα γκεσταπίτικου τύπου. Οι δύο φοιτητές, τα αδέρφια Γιάννης και Μάριος Ν. κατευθύνονταν προς το χώρο του αντιρατσιστικού αντιπολεμικού συλλαλητηρίου στις 18 Δεκέμβρη μαζί με συμφοιτητές τους, μέλη της ΕΑΑΚ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Ο Γιάννης πριν από 15 μέρες είχε αθωωθεί ομόφωνα από την κατηγορία της δήθεν εξύβρισης αστυνομικών σε περσινή πορεία στη Θεσσαλονίκη, ενώ οι αστυνομικοί που του έκαναν μήνυση πρόκειται να δικαστούν για σωματική βλάβη εναντίον του και για συκοφαντική καταμήνυση. Αυτή ήταν η αφορμή για την εκδικητική στοχοποίηση του από την ΕΛΑΣ.

Η διμοιρία των ΜΑΤ που στάθμευε δίπλα στον χώρο του συλλαλητηρίου, ως ένστολοι μαφιόζοι και μπράβοι, εξύβρισε, προπηλάκισε και στην συνέχεια χτύπησε με δολοφονική μανία τον φοιτητή και τους συναγωνιστές του. Ο επίσης συλληφθέντας αδελφός του νοσηλεύεται στο νοσοκομείο με κρανιοεγκεφαλικές κακώσεις, ενώ τρεις φοιτητρίες νοσηλεύτηκαν επίσης με ελαφρότερα τραύματα (7 ράμματα στον λαιμό η πρώτη, διάσειση οι άλλες δύο). Η επίθεση ήταν όχι μόνο αναίτια αλλά και εξαιρετικά βίαιη, καθώς ο άνδρας των ΜΑΤ κι ενώ είχε συλλάβει και ακινητοποιήσει τον Μάριο, του χτυπούσε με μανία το κεφάλι στο μάρμαρο του πεζοδρομίου!

Αυτή η συμπεριφορά όμως είχε και συνέχεια και σε ανώτερα κλιμάκια. Η πορεία αλληλεγγύης στους πρόσφυγες κατευθύνθηκε στο αστυνομικό τμήμα όπου κρατούνταν οι δυο συλληφθέντες. Εκεί συνάντησε επτά κλούβες κάθετα τοποθετημένες στους δρόμους απαγορεύοντας την πρόσβαση. Όταν αντιπροσωπεία αποτελούμενη από περιφερειακό σύμβουλο, δημοτικό σύμβουλο, μέλος του Γ.Σ. της ΑΔΕΔΥ, μέλη Δ.Σ. σωματείων και φοιτητικών συλλόγων με τη συνοδεία δικηγόρων ζήτησε να μεταβεί στο τμήμα για να υποβληθεί μήνυση στην αστυνομία και τα όργανά της, ο επικεφαλής αστυνομικός διευθυντής δήλωσε ότι οι αυτές οι ιδιότητες δεν του λένε τίποτα: «είσαστε απλοί διαδηλωτές, δηλαδή όχλος, ο οποίος χάνει τα δικαιώματα των πολιτών!»

Με την ίδια πρωτοφανή αυθαιρεσία αποδόθηκαν και οι κατασκευασμένες κατηγορίες στους δύο φοιτητές: απείθεια, εξύβριση και αντίσταση από κοινού, ενώ ένας από τους δύο αντιμετωπίζει και την κατηγορία της απόπειρας απελευθέρωσης κρατουμένου. Την σκυτάλη της αυθαιρεσίας πήρε από την ΕΛΑΣ, η δικαστική εξουσία. Την επόμενη μέρα η εισαγγελέας ποινικής δίωξης δεν περίμενε την έλευση της συνηγόρου υπεράσπισης, η οποία παρίστατο και είχε δηλωθεί στην αστυνομική προανάκριση και την παρουσία της οποίας απαίτησε ο προσαχθείς φοιτητής, άσκησε δίωξη και τον παρέπεμψε στο αυτόφωρο τριμελές. Η εισαγγελέας της έδρας του αυτόφωρου πρότεινε τη συνέχιση της κράτησής του για όλο το Σαββατοκύριακο μέχρι την μέρα της εκδίκασης κατά παράβαση κάθε έννοιας δικαίου, καθώς ο φοιτητής είχε γνωστή διαμονή και προφανώς δεν ήταν ύποπτος φυγής με κατηγορίες εξύβρισης και αντίστασης!

Η δικηγόρος των δύο φοιτητών Αρετή Σκουνάκη τόνισε ότι «αυτό δεν έχει ξαναγίνει, θυμίζει μέρες χούντας Σαμαρά, είναι βαρύτατη πρόκληση για κάθε δημοκρατικά σκεπτόμενο άνθρωπο, και δεν πρέπει να μείνει αναπάντητη». Η τέλεση της δίκης έμοιαζε με προαποφασισμένη διαδικασία. Από την αίθουσα είχαν αφαιρεθεί οι μισές καρέκλες ώστε να μην μπορούν να παρευρεθούν δεκάδες συναγωνιστές αλληλέγγυοι που πλημμύρισαν το Δικαστικό Μέγαρο, ενώ οι δικαστές απέρριψαν τα αιτήματα εξαίρεσης της εισαγγελέως και αναβολής της δίκης λόγω του σπασίματος της δικογραφίας ανάμεσα στα δύο αδέρφια, ενώ οι κατηγορίες είχαν συνάφεια.

Τελικά η αναβολή δόθηκε για τις 29/12 λόγω απουσίας των μαρτύρων υπεράσπισης, καθώς στην πλειοψηφία τους είναι φοιτητές οι οποίοι επίσης χτυπήθηκαν από τα ΜΑΤ. Μετά την αναβολή οι σύντροφοι του Γιάννη τον υποδέχτηκαν με συνθήματα και αγκαλιές μετά την τριήμερη άνευ λόγου κράτηση του. Πολιτικές οργανώσεις, φοιτητικοί σύλλογοι, σωματεία και κοινωνικοί φορείς της Θεσσαλονίκης με σκληρές τους ανακοινώσεις καταγγέλλουν τα έκτροπα αστυνομικής και δικαστικής αυθαιρεσίας. Δεν πρόκειται όμως για αυτονόμηση τμημάτων του κατασταλτικού μηχανισμού. Είναι σε όλους γνωστή η ύπαρξη φασιστικών θυλάκων σε αυτά τα όργανα και η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ όχι μόνο σφυρίζει αδιάφορα, αλλά συνεργεί αποκάλυπτα αναλαμβάνοντας πλήρως την πολιτική ευθύνη. Οχι μόνο δεν διαλύει τα ΜΑΤ, όπως απαιτεί το λαϊκό κίνημα εδώ και δεκαετίες, αλλά στηρίζει τις πολιτικές της ΕΕ, που οικοδομούν ένα μόνιμο καθεστώς περιορισμού δικαιωμάτων.

Πηγή: Πρίν”